

Filmoteca
de Catalunya

amateur

cinema

núm.

7

HIVERN
1934-35

preu: 1,50 ptes.

BELL & HOWELL

Filmo

(LA MAXIMA PERFECCIO EN CINEMATOGRAFIA)

16 mm.

Agents exclusius per a Catalunya

LLUIS BALTA, Suc. de

Baltà i Riba

Av. Portal de l'Angel, 42 - Telef. 12364 - Barcelona

*També tenim existència d'aparells
i accessoris en 9 i mig i 16 mil·lime-
tres, de totes les marques i preus*

CINEMA LA REVISTA DE L'ART
I LA TÈCNICA DE
L'AFICIONAT
AMATEUR

EDITADA PER LA
SECCIÓ DE CINEMA DEL CENTRE
EXCURSIONISTA DE CATALUNYA
CLUB ALPÍ CATALÀ

VOLUM I • HIVERN 1934-35 • NÚM. 7

DOMESTIC EDIERS
INSTITUTE OF AMATEUR CINEMATOGRAPHY
LONDON-ENGLAND

SUMARI

	Pàg.
Els nostres cineistes: <i>Francesc Gibert</i>	228
Editorial	229
Art fotogràfic i art cinematogràfic, per <i>Josep Palau</i> . . .	230
L'encant i el pintoresc dels «bolos» cineístics, per <i>Manuel Amat</i> , .	232
Com es fan els films? II, per <i>Domènec Giménez</i>	234
Concursos	236
Noves de tot arreu	239
Retalls de cel·luloide	244
Què hi ha de nou?	246
Consultori tècnic	247
Continuacions	248

CINEMA AMATEUR

REVISTA TRIMESTRAL

Preus de subscripció:
Barcelona (l'any) 6'00 ptes.
Fora (l'any) 7'00 »
Núm. corrent 1'50 »
Núms. endarrerits 2'00 »

Es reparteix gratuïtament als socs de la Secció
de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya

Edició: Centre Excursionista de Catalunya,
Paradís, 10 — Telèfon 19385

Administració: Llibreria Catalònia,
Ronda de Sant Pere, 3 — Telèfon 12456

L A C A S A
ESPECIALITZADA
EN CINEMA
BALMES, 12 • TEL. 21470
B A R C E L O N A

EUMIG • NIZO
KODAK • PATHE
GEVAERT • AGFA

PAILLARD - BOLEX

CORONET • PERUTZ
ENSIGN • VICTOR
MICKEY • ETC.

Lloguer de Films de 9,5 ^m/_m
de 100 metres a 1 pesseta.
Lloguer de Films de 16 ^m/_m

Gran rebaixa en el preu
de la pel·lícula verge amb
el revelat inclòs.
Demaneu les noves tarifes.

La vostra
vida en
imatges
reals i
mòbils

Sols un
plaer e-
quival al
de filmar:
la projec-
ció dels
vostres
moments
feliços

Filmar és
fer la vida
amable.
I és fàcil i
econòmic

*Queridos papás:
Os esperamos sin falta
mañana por la noche.
Guillermo y yo tenemos
una gran sorpresa
que comunicaros. Vuestra hija
Ana María*

Recordeu un nom:

AGFA

Dues escenes del film «LEI-MOTIV»

ELS NOSTRES CINEISTES

FRANCESC
GIBERT

EDITORIAL

UN munt respectable de plects escripturats en formes diverses s'alça davant nostre: Són els treballs presentats al Segon Concurs d'Escenaris, organitzat per CINEMA AMATEUR. No hem pogut resistir de donar-hi un cop d'ull, i les sorpreses s'han produït espontànies. Sola d'uns escenaris escrits en català, un d'alemany, voluminós, i, per a nosaltres, indecifrabble. Caldrà traduir-lo. Però, tanmateix, és una sorpresa agradable. Més avall uns en castellà, vinguts de fora Catalunya... més a sota encara, un en francès, seguit d'un altre en portuguès... En conjunt, vint-i-quatre escenaris, vinguts d'indrets ben distants. Molt significatiu per a nosaltres. Estem contents. La nostra Revista no és solament, per als de fora de Catalunya, unes pàgines ben impreses, amb bones fotografies d'escenes de films, és a dir, un plaer per als ulls, sinó també, i això és el que importa, unes pàgines que es llegixen i en les quals es confia per la senietat de llurs iniciatives.

* * *

Hem anotat primer aquesta confiança dels de fora vers la nostra revista, pel que ens afecta com a catalans. Però hem de donar compte, també en lloc preferent, d'aquella altra confiança, ben agradosa, que ens demostren els clubs de casa. Contestant a la nostra Crida del número passat, referent a la designació d'un Delegat per cada Club, per a formar el Jurat que ha de seleccionar els films que en representació del nostre país han de prendre part en el IV Concurs Internacional del Millor Film d'Amateurs, hem rebut la resposta afirmativa i encoratjadora de la majoria dels clubs existents al país. Pendents de tràmits interiors, altres entitats ens tenen promesa la resposta, que, com les altres, no dubtem que serà afirmativa. No voldríem altra cosa que la celebració del IV Concurs Internacional a Barcelona, tot i estar confiada a la Secció de Cinema del «Centre», fos una obra en la qual tots els clubs es trobessin representats. A l'honor conferit a la nostra nació, bé cal que hi responem tots amb una aportació sincera.

* * *

Podem confirmar avui que junt amb el IV Concurs Internacional, tindrà lloc a Barcelona el Primer Congrés Internacional de Cinema Amateur, reunió que les nacions concurrents han considerat necessària per tal d'establir normes i encarnar d'una vegada qüestions que afecten tots els amateurs.

Aquestes noves tasques, que s'ajuntaran a les del Concurs, velen a donar un major relleu al nom de Barcelona i al de l'entitat organitzadora, ja prou destacats avui dins l'història del moviment cineasta de tot el món.

PER què les persones—i parlo de les persones de bona fe—no opinen de la mateixa manera respecte d'una mateixa obra? ¿D'on prové la diferència de puntuació amb què diversos espectadors qualifiquen un mateix film?

Ja veieu que la pregunta té un abast tan considerable que respondre-la d'una manera adequada equivaldria a escriure tot un tractat d'estètica i aquest, naturalment, no és ni de bon tros, el nostre propòsit. Tanmateix ens interessa posar la qüestió en aquests termes generals per aclarir un punt, que importa molt acl. Aquest punt és el següent:

Es evident que si tothom no opina de la mateixa manera, això ha de dependre de la persona que opina, ja que l'obra, és, per a tothom, la mateixa. Però en aquest factor personal, cal destriar tot seguit la capacitat artística de l'individu, de la posició lliurement adoptada per jutjar l'obra. Tothom m'entendrà si per aclarir aquesta distinció, dic que una persona, tot i la seva gran capacitat, erra el seu judici, per culpa d'una actitud equivocada. Prendre, per exemple, una cosa per allò que no és i no vol ésser. En un mot, cal distingir, doncs, entre sensibilitat i prejudicis. I que consti, que quan escric prejudicis, no ho faig en un sentit despectiu. Hi ha bons i mals prejudicis. Distingir-los, equival a purificar els nostres judicis.

Hem distingit dos factors individuals que intervenen en la diversificació dels judicis. Sobre el primer, és a dir, la sensibilitat, no hi ha res a fer. Tota discussió és ací temps perdut. Cadascú està dins la pròpia i, tot el més, és possible cultivar-la per augmentar-ne la seva capacitat receptiva. Comprendre que aquell qui té una sensibilitat prou ossificada per a ésser insensible a la bellesa d'un film com «Alleluia», no serà pas amb discussions que es desvetllarà del seu ensopiment artístic. En canvi, respecte als prejudicis, que signifiquen sempre posicions intel·lectuals, la discussió no solament és útil, sinó necessària. Cal exigir-la, provocar-la, a fi d'esmicolar tots aquells falsos partits presos que tant perjudici porten a la conciliació dels esperits.

El terreny del cinema està envaït per una colla de prejudicis d'aquesta classe, que convé posar en evidència. Un d'ells, afecta les confusions entre la fotografia i el cinema. Aquesta confusió és tan barroera—permeteu-me l'expressió—que es dona per descomptat que cap esperit cultivat no serà capaç de cometre-la. Ningú no se n'ocupa i es passa endavant, i amb tot, aquesta confusió és subtil com poques i traeix moltes persones de bona fe i de sensibilitat afinada.

El fet que el cinema per existir necessita de la fotografia en el sentit físico-químic del mot, com necessita també de la il·lusió del moviment provocada damunt la nostra retina a partir de setze imatges per segon, no vol dir, naturalment, que el cinema pugui resoldre's en la fotografia. Amb tot, hi ha qui sembla pretendre que un procés d'anàlisi retroactiva del cinema ens conduiria a la fotografia, talment com si el cinema no fos altra cosa que una prolongació de la fotografia, un joc de fotografies connectades les unes amb les altres.

He parlat de punts de vista. Si voleu, tots són legítims amb tal que es reconeguin pel que són. Hi ha el punt de vista de l'empresari, hi ha el punt de vista del crític.

Per què no hi pot haver el punt de vista del fotògraf? No del fotògraf com a artista, sinó del fotògraf com a *métier*, com a tècnic. Des d'aquest punt de vista, sí, un film és uns quants milers de fotografies. Però aquest no és el punt de vista de

ART FOTOGRAFIC

I ART CINE-MATOGRÀFIC

per JOSEP PALAU

L'anàlisi estètica. Descompondre un film en fotografies és fer una anàlisi que condueix a cèl·lules no cinematogràfiques, per tant és una anàlisi fictícia des del punt de vista cinematogràfic. Una anàlisi cinematogràfica no pot conduir-nos sinó a les escenes tal com vénen indicades en el *découpage*, que és la descomposició racional i autèntica del film.

I bé, des del punt de vista artístic, que és el que importa aquí, el cinema no solament no prolonga la fotografia sinó que n'és, al contrari, la negació.

Fotografia i cinema són antinòmics. Un film pot pecar per una tendència a mistificar la fotografia, per desertar d'allò que ha d'ésser la pròpia inspiració cinematogràfica.

La fotografia és essencialment art d'instantànies, art que destilla l'emoció i l'expressió de les actituds immòbils, fixes; art que es justifica per aquell mateix instint que provoca la pintura i l'escultura, instint que porta l'home a contrarestar el caràcter fugisser de tota aparença sensible, arrencant de l'escolament del temps formes d'inalterable bellesa.

En canvi, el cinema, com la novel·la i la música, atrenca d'un instint antitètic. Ací, la immobilitat és menyspreada com un símptoma de paràlisi, ací s'exalta el moviment com a manifestació suprema del valor més alt, és a dir, de la vida. Tant és així que una mentalitat cinematogràfica pertany a la mateixa família que la mentalitat novel·lística i musical, al mateix tipus d'imaginació dinàmica. I un film serà tant més cinematogràfic com més fidel sigui a aquesta inspiració, com més reprovi el culte de la fotografia per la fotografia.

Es així que un geni eminentment fotogràfic, un tipus d'imaginació que trobi la seva íntima vocació en la fotografia, rarament serà capaç de fer cinema i reciprocament. Escric rarament, perquè la cosa no és impossible. Poden en un mateix esperit coexistir dos tipus d'imaginació creadora. El que resta evident, és que el treball serà tant més pur com més els dos tipus es distingeixin.

Vol dir això que la fotografia és indiferent en el cinema? No. Un film ha d'estar bé de foto, com una simfonia ha d'estar bé d'orquestració. Els timbres lluminosos no seran tanmateix mai un fi en si, sinó un mitjà al servei de les intencions dramàtiques. És així que la fotografia podrà ésser bona en si i detestable per al crític cinematogràfic, si ella no és bona, precisament, de la manera que hauria de ésser-ho, és a dir, adequada al moment dramàtic.

Quan el públic i la crítica elogiïn allò que en diu la bona fotografia, malament. Malament quan això ha estat remarcat en primer terme, molt malament! I el món marxa seria el film que és, encara que King Vidor l'hagi rodat amb un mal aparell, perquè els valors perdurables del film són uns altres. Millor que no hagi estat així, perquè d'aquesta manera aquells valors han estat accentuats, accentuats solament, no constituïts! Quan aquells valors perdurables no existeixen, és inútil, la millor fotografia del món no pot salvar el film, perquè aquest es mou en un altre pla que aquella.

Cal afanyar-se a desacreditar el prestigi fotogràfic de certs films que vénen a desorientar la crítica. Cal delatar la mentalitat estètica, és a dir, fotogràfica, que paralitza les millors intencions cinematogràfiques. Cada cosa al seu lloc i un lloc per a cada cosa. Separant el que ARTÍSTICAMENT és diferent tots hi sortirem guanyant i acabarem amb un dels prejudicis que perverteix més la pura visió dels valors cinematogràfics.

L'ENCANT I EL PINTORESC DELS "BOLOS" CINEISTICS

per MANUEL AMAT

A la secretaria del «Centre» comença el fil argumental d'aquest reportatge precipitat i anecdòtic dels «bolos» cineístics per Catalunya. Hom desclou un sobre, llegeix una carta amable—és massa ingènua per a negligir-ne el compromís—, fa una recopilació mental de les bobines disponibles i... aquella mateixa nit surt un sobre ofidat que va a correspondre a l'estreta de mà que uns amics desconeguts havien allargat, amb la plena convicció que no realitzaven pas una tasca estèril. S'ha concertat el «bolo».

El «trio» dels «bolos» del «Centre Excursionista de Catalunya» invariablement està constituït per en Caralt, en Galceran i en Giménez. El vehicle més utilitzat en aquestes peregrinacions és l'automòbil d'en Caralt, que és l'autitaxi per excel·lència. Aquest resignat automòbil, els dies de «bolo» surt de Barcelona carregat de projectores, bobines i àlbums de discos, en una proporció tan insospitada que hom acaba atribuint-li velleïtats de conductora. Els burots de les carreteres del país, quan projecten la claror de llur llumet elèctric damunt l'abundància de caixes metàl·liques dels films, es posen una mà darrera la gorra, s'espolsen enigmàticament les arrugues del clatell i demanen als cineïstes, que fan veure que seuen entre aquella barraca de drapaire que és l'interior del magnífic automòbil:

—I en aquestes «fàbriques», no hi ha res de pago?

Segueixen quilòmetres d'asfalt desert, una fulla seca de talt en tant ve a decorar el vidre d'aquest paisatge *roulant* que és el parabrisse, el pont de ferro que trontolla amb un so d'endormiscament, la llebre esverada, els reflectors escandalosament escrutadors, la pau i el gran silenci de la nit sota un celatge sense estrelles... Vora un revolt, però, una parella de tricorns carolats compleixen el seu deure amb una mà enlaire, a la manera del fixista cansat:

—A dónde van?

—A Rupi de Dalí.

—De dónde vienen?

—De Barcelona.

—Profesión.

—Somos cineastas.

—Pueden pasar.

Però, en el moment de detenir-se el cotxe i obrir-se la portella

ha estat tan manifest el soroll de bobines trontolants i el general desordre de l'interior del «turisme» que, ara, en veure'ls fugir carretera enllà, la parella de guàrdies civils s'ha esguardat amb un aire barrejat de preocupació i remordiment.

—Pero tú te has «fijao» en aquellas cajas de mentenda? — ha parlat el que anava menys embolicat de boca, amb visible interès.

I és que les bobines, per als mantenidors i controladors de l'ordre públic, sempre respiraran una insana malignitat, com aquelles petaques orientals amb cigarretes farcides de morfina i altres substàncies «tabé» per a la humanitat, que tant preocupen els duaners.

* * *

Els organitzadors de les sessions amateurs que es celebren a Catalunya, acostumen a ésser els més experts fotògrafs de la localitat, els introductors de totes les més intel·ligents i modernes manifestacions de l'esperit, que floten dins l'aquàrium heterogeni del món barceloní. Aquests organitzadors, a mesura que s'acosta l'hora de començar la sessió de cinema amateur, comencen a negunear-se i a paladejar la terrible llimona de la responsabilitat. Temorosos d'un fracàs que els posaria en una situació poc aïrosa davant dels cineïstes invitats, procuren, anticipadament, assegurar-se contra qualsevol possible exabrupte:

—Aquest poble és molt especial. No hi ha cultura, *véiaquí*. Nosaltres prou hi fem tot el que sabem, però ens costa molt, molt.

—I ara, no exagerin! Precisament tenim excel·lents referències del públic d'aquest poble—objecta complimentós, algun dels invitats.

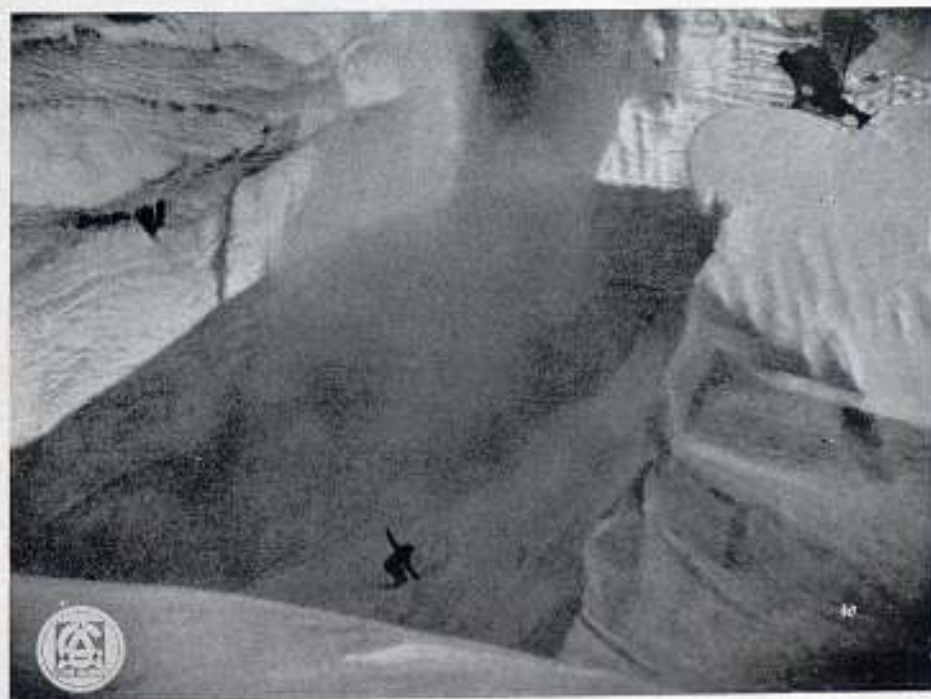
—No se'n refiïn massa. Mirin, un detall: la setmana passada, van tenir l'atreuiment de xiular-nos en René Clair.

Dues aquestes frases inevitables, el «trío» dels «bolos» assisteix a un sopar de semi-homenatge sense parlaments ni xampany, però amb entreteniments abundantíssims i pollastre a la «cocotte». En aquest sopar, els aspirants a cineïsta comencen a sentir-se confidencials:

—Una vegada, vaig guanyar un objecte artístic en un concurs

(Passa a la pàg. 245)

Del film «OR EN LA MUNTANYA», patrocinat per les Seccions d'Esports de Muntanya i de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya, estrenat al cinema Maryland

COM ES FAN ELS FILMS?

per DOMENEC GIMENEZ

Del film «C. C. A.», de Rodés i Brox

Passatges coixos i una mica de «découpage»

—M'alegro de trobar-vos en plena feina. Indubtablement el muntatge d'un film és una de les tasques més interessants. Ara és quan començareu a fruitar. Ara és quan podreu dir que feu films.

—Bé... i què esteu muntant? Ja veig que esteu arreglant les escenes tal com us deia ahir. Permeteu-me, però, una observació.

—Ací heu posat una vista, que solament té un pam, entre una sèrie de més llargues. Això no està bé. Sense que vulgui ara a balzar-vos sobre qüestions de ritme —el ritme no és solament tal de la llargada material de les vistes—, us haig de dir, en aquest cas concret, quelcom d'interessant.

En projectar el film tal com l'heu muntat, passarà infaliblement el següent: la vista de l'espectador, i, per tant, la seva capacitat receptiva i emocional, s'anirà acomodant a la llargada, sempre igual, de les escenes. Cada 10 segons, es produirà un canvi al llenç i l'espectador sincronitza la seva atenció a aquest compàs. I no sols s'hi acomoda, sinó que l'espera. En un film lent, com són els de passatges, l'espectador no va de pressa a veure. Per això, quan arriba aquesta vista curta, no tan sols no tindrà temps per a retindre-la, sinó que se li trencarà el compàs d'una manera brusca i li costarà molt altra vegada de retrobar-lo. Aquestes sensacions no són a voltes conscients en l'espectador, però basten per a advertir-lo que el film no rutlla com hauria de rutllar. Cal evitar aquests alts i baixos, aquests passatges coixos, igual que en un vers dolent. No és que en els films no s'hi posi bocins d'escenes curtes d'un pam, o menys, però sempre és en conjunts de vistes de continuïtat estudiada curiosament. Ja us ho explicarem una altra vegada. Per avui ha de bastar-vos el que us he dit, però heu de tenir en compte que m'he referit a un film de passatges, i a unes vistes sense acció argumental. Quan el film és d'acció, no compta res d'això.

—Ara podríem intentar de fer el que deixàrem ahir per massa tard. Em refereixo a les escenes de l'acampament vora l'estany. Vegem com podríeu treure un major partit d'aquestes escenes, sense valor en si mateixes.

Aquests metres de l'acampament, deixats tal com els vàreu filmar, no ens expliquen res. Teniu una escena on Carles està fent foc davant la tenda, massa llarga malgrat que el fum queda força bonic. Teniu, més endavant, una vista del vostre amic Joan creuant l'estany damunt una plataforma, i una altra en què en baixa, les quals escenes tot i formar part dels esbarjos de l'acampament, no ens ho expressen amb prou força, ja que és una escena isolada i no en vàreu filmar cap més. Teniu, a més, quatre vistes, entre les quals es troba una panoràmica doble, o sigui, amb aquell innecessari retorn entera que us denunciàvem ahir. Ara veureu com es procedeix per preparar una continuïtat que respongui a una intenció de conjunt. Les operacions que ara anem a detallar tenen el nom de «découpage». Fem, doncs, una mica de «découpage»:

En un paper es procedeix a fer la llista de les vistes de les quals es disposa, anotant un resum del que contenen, un número, la seva llargada i si són primers plans o vistes generals.

Bé, ja està la llista feta. Tenim sis escenes. Ara cal una mica de treball de cap i un altre paper per a anar esbossant possibles combinacions, de manera que suggereixin alguna idea o petit argument. Six escenes són ben poca cosa per a això, però potser sigui possible de fer-ne una continuïtat, si no perfecta, almenys lògica.

En el vostre cas, una bona solució podria ésser la següent:

1 a. Carles encenent foc davant la tenda; 5. Joan, domunt la plataforma, a l'estany; 2 b. Carles continua encenent el foc; 6. Joan deixa la plataforma a la vora de l'estany; 1 a. Panoràmica del llac al campament; 3. Joan enfilant el camí, amb la tenda al fons; 4. Carles, Joan i vos, fregint peix; 1 b. Panoràmica de la tenda al llac. Tenint en compte que cadascuna de les sis vistes estan marcades d'interès propi, aquesta continuïtat en vuit trossos de film, seria prou satisfactòria. Il·lustra coses que no tenen cap significació. Primer, l'escena d'en Carles encenent foc, l'hem dividida en dues i donem significat a la vista de Joan a l'estany intercalant-la entre elles. En baixar de la plataforma, unim el llac amb el campament per mitjà de la panoràmica. D'aquesta panoràmica, només en posem la meitat perquè en retornar la càmera endarrera—mal costum que ara aprofitarem—destruïm la intenció que volem donar a l'escena, o sigui, fer veure que Joan es dirigeix al campament on Carles encén el foc, el qual significat reforçem amb la vista de Joan enfilant el camí que hi condueix. Seguidament podem posar l'escena on es veuen tots tres fregint el peix. Com a final, i preparació d'una nova continuïtat—el retorn, per exemple—, aprofitem la segona part de la panoràmica, o sigui, la que va de la tenda a l'estany, ja que cal tenir en compte de no tancar-se un mateix la continuïtat del film.

Com és natural, el nombre de combinacions és molt crescut i no és possible a ningú de pensar-les totes. Per això no procedirem a tallar el film fins a tenir ja ben decidit el que volem fer.

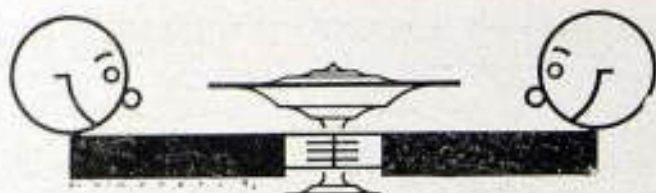
Anotat, doncs, aquest nou ordre de les escenes en el paper, podreu ja procedir al tallat i muntatge. A mesura que es van tallant, s'enroscen una per una i es colloquen en una divisió numeradora. Una bona solució és la d'una fusta amb una renglera de claus numerats. D'aquesta manera, sense necessitat d'examinar cada vegada la pel·lícula, podreu saber l'escena que conté cotejant els números dels claus amb els de la llista de les escenes, o sigui els del petit guió de treball establert darrerament. La tasca d'anar afegint les escenes no ha d'ésser una cosa mecànica, ja que el final d'una vista i el començament de l'altra s'han de fer avenir cada vegada. És bo de fer-se constantment aquestes preguntes: «¿Deixarà pas aquesta escena, d'una manera suau, a la següent?», «Pot aquesta vista millorar escurçant-la pel començament o pel final?»

Recordau, sobre aquesta última qüestió, la nostra conversa anterior.

—Bé, ara ja teniu feina per una estona i serà millor que us deixi sol saborejant tot el plaer del «découpage». Demà ja parlarem d'altres coses.

Del film «MEMMORTIGO»
de Delmir de Caralt

CONCURSOS

II CONCURS D'ESCENARIS DE LA REVISTA «CINEMA AMATEUR»

Una nodrida i valuosa aportació de treballs ha coronat el Segon Concurs d'Escenaris organitzat per la nostra revista. S'ha doblat la xifra de les obres presentades en el primer Concurs. Però el que ens plau més de remarcar és el major nivell que en general s'observa en els treballs presentats. No volem pas dir que tot siguin coses excel·lents ni tan sols acceptables. Però el percentatge de qualitat és més elevat que en l'anterior.

Altra cosa no cal per a provar el que diem, que el fet d'haver doblat els premis que s'havien destinat al Concurs.

Una altra remarc ens plau de fer, i és la demostració que la nostra revista és llegida, no tan sols fora de Catalunya, sinó fora d'Espanya. Res no ens ho demostra tan clar com la participació castellana i estrangera que s'ha rebut. Ens han tramès escenaris des de Madrid i Bilbao entre els nacionals. Des de Portugal, Alemanya i França entre els estrangers. Un èxit, doncs, que ens a-notem. Èxit que és augmentat, encara, per la nodrida i valuosa col·laboració que s'ha rebut de diverses ciutats de Catalunya, Vilanova, Terrassa, Sabadell i Ripoll han concorregut.

Els treballs presentats són els següents:

1. Xipoll; 2. Knock-out; 3. Núvols de pas; 4. «Al volver la primavera», lema: «Esperanza»; 5. Laia, lema: Siluetes d'arran la mar; 6. L'heroi i l'hereva, lema: Kapulat; 7. «Tres hermanas», lema: «Modernismo»; 8. Silenci; 9. Amorositat; 10. Orenetes; 11. Lliç de ball; 12. Oficis que es perden, lema: Recull; 13. «Menschen am Hafen» (Gent de moll); 14. Un mal veí, lema: Xisto; 15. I un be, lema: Jim-Mac Achis; 16. «Herència», lema: «El primer film»; 17. «Une vie dans la geôle»; 18. Vacances; 19. «Rubor»; 20. Aventures impressionants de l'Andreuer; 21. «Calle Abajo», lema: «Destino»; 22. «Detective privado»; 23. Llunyanies, lema: Records que s'esfumen; 24. Lisboa.

VEREDICTE

Copa al millor Tema 1934, al treball n.º 10, títol ORENETES, autor FRANCESC GIBERT I RIERA.

Copa al millor Guió 1934, al treball n.º 5, títol LAIA, lema Siluetes d'arran la mar; autor FRANCESC MARINELLO I SUCARRATS, de Terrassa.

Medalla del Centre Excursionista de Catalunya, al millor tema cultural 1934, al treball n.º 12, títol OFICIS QUE ES PERDEN, lema Recull, autor MARIAN M. GALI, de Terrassa.

Copa al millor GUIÓ estranger, al treball n.º 13, títol MENSCHEN AM HAFEN (Gent de moll), autor CHRISTIAN PRASE.

La qualitat dels treballs rebuts, ha induït el Jurat a doblar el número de Premis previst en les Bases, per no deixar d'honorar treballs que s'ho mereixien. Així, la Copa al millor Escenari s'ha doblat en el sentit de premiar-ne un de nacional i un d'estranger. S'ha donat també un altre premi a un tema cultural, premi de cooperació que ha donat el Centre Excursionista i que ja figurarà en les bases dels concursos següents.

ORENETES, de Francesc Gibert, enclou un tema que comença i acaba descrit d'una forma arrodonida i sintetitzada. Síntesi, però, entenedora sempre.

Pot dir-se que cada escena o pla és tot un episodi. Però si aquestes escenes són tan expressives, és degut a l'aprofitament que l'autor ha sabut donar, al seu treball, a aquelles lleis del cinema que donen a les escenes, ultra llur valor expressiu intrínsec, una estela de suggerències que fan del cinema una de les arts més riques de valors emotius. L'autor emmarca el seu film dins el límit de la durada d'un disc—el qual disc no ens sembla massa adequat malgrat que el seu títol expressi el contingut del film—. Ah! ment creiem que el film ultrapassaria la durada del mateix disc.

LAIA, de Francesc Marinello. És una adaptació cinematogràfica de la novella del mateix nom escrita per Salvador Espriu. És un escenari discret, diríem normal, però que ens demostra que el seu autor sent les imatges cinematogràfiques. El millor del guió són els enllaços d'unes escenes amb altres, donant-li suavitat i continuïtat expressiva.

OFICIS QUE ES PERDEN, de Marian M. Galí. El mateix autor diu en un preàmbul: «Es tracta de recollir en una o diverses bobines oficis que es perden, ja degut a avanços industrials ja per desús dels articles, alguns dels quals es troben quasi extingits, però que recerant en les comarques on viuen, visqueren i flouren, encara seríem a temps a conservar-los per mitjà del film».

Creiem la idea digna del major acolliment per part dels nostres cineastes. L'autor detalla alguns d'aquests oficis i n'assenyala d'altres, oferint-se per facilitar-ne detalls concrets. Convençuts que el cinema amateur pot i ha de treballar també en un sentit cultural, voldríem encoratjar els cineastes a seguir el camí assenyalat per Marian M. Galí. A tal fi, podem assegurar que en el Cinquè Concurs Català de Cinema Amateur del «Centre» ha estat ja ofert un premi per a distingir el millor film sobre el tema descrit.

És possible de filmar a les dotze de la nit? Vegueu a la pàg. 245 com Jaume Ràfols aconseguí aquesta vista

MENSCHEN AM HAFEN (Gent de Moll), de Christian Prase. És un voluminós guió, escrit en alemany, on es desenvolupa, amb una meticulositat gairebé excessiva, el tema del film, el qual és un drama en un port de pescadors de les altes regions costeres alemanyes: gent de moll que no tenen la força ni l'ambició de canviar llur destí, el lema de la qual sembla ésser «com la naturalesa t'ha creat, viu la teva vida». En conjunt, un guió pensat amb tot detall sobre una acció no pas massa original.

Altres obres de les presentades creiem de justícia d'assenyalar-les. En els guions trobem el treball núm. 15, que té per títol L'UN BE, lema Jim Mac Achis, en el qual s'observen, sobretot al desenvolupament, unes bones solucions de continuïtat i d'expressió.

Quant a temes, tot i que no ens sembla pas massa fàcil per als amateurs, remarquem per les seves possibilitats, sobretot fotogràfiques, el treball núm. 9, que porta per títol AMOROSIMENT. És per a un film curt i tota l'acció es desenvolupa sota pluja i de nit. No és, com hem dit, un tema a l'abast dels aficionats tot i que, en la forma com explica el seu autor el film, no seria tampoc comercial.

Difícil és de classificar treballs com l'anterior. De la mateixa mena és el núm. 1, que duu per títol XIPOLL, de tema pessimista, asiàtic. Visió trista i amargant, dels treballadors d'un port en crisi. L'argument té la seva força. Sembla que l'autor ha madurat bé la trama, en la qual ens sembla descobrir escenes d'aquell regust inconfusible dels films de Chaplin. Un cop llegit, però, l'argument de XIPOLL, hom sent la necessitat d'aire.

«UNE VIE DANS LA GEÔLE», per contra, tot i ésser el film d'un reclus, és un film optimista. Tanca en si una idea aprofitable, però ni l'argument ni el guió no tenen res de notable. En «LISBOA», l'autor ha combinat una petita trama com a excusa per a ensenyar la capital de Lusitània — com podria ésser Barcelona o Rius — Res de nou.

De Madrid ha vingut «TRES HERMANAS», que porta per lema, «Modernismo». És una faula infantil. És el que s'acostuma a fer a tot arreu on comencen de fer films: Trucs de càmera. El bo d'aquesta cineïsta no és els trucs, sinó la il·lusió que tenen que ningú no els coneix.

«VACANCES» és l'esbós d'un film que dubtem de la gràcia que podria fer una vegada realitzat. La insistència a una mateixa cosa pot fer creure que és manca de recursos i d'imaginació.

Del film «RECULLS»,
de A. Serra, de Montesa

Sempre la visió dels reflexos
serà un atractiu per al cineasta.
Foto Pilar de Quadras de Coral

Un dels concursants ens pregava de donar la nostra opinió respecte al seu treball, en una lletra que l'acompanyava. No ho hauríem fet si no fos que la carta duu impresa una capçalera en la qual veiem que l'autor és Director d'una empresa cinematogràfica. El treball és el núm. 14. Títol, UN MAL VEI; lema, Xisto. La nostra classificació sincera: Últim de tots vint-i-quatre treballs rebuts.

Felicitem els autors dels treballs distingits i regreïm tots aquells que han confiat llurs obres al nostre Concurs. I en fer patent la nostra felicitació, voldríem donar tot el relleu que es mereix al fet que dos dels quatre premis concedits hagin estat atorgats a concursants terrassencs. L'any passat foren Sabadell i Badalona; avui és Terrassa. No oblidem la labor entusiasta dels clubs forans. Sigui'ns permès, però, de registrar amb satisfacció l'encoratjadora prova d'aquests destacats valors forans, que amb llur col·laboració decidida realcen l'obra de la Revista i ajuden perquè assoleixi, cada vegada més, allò que de sempre ha estat el nostre lema: CINEMA AMATEUR, obra de tots i per a tots.

El repartiment de premis tindrà lloc el dia 24 de gener, en la mateixa sessió que clourà el cicle de conferències i projeccions organitzat per la Secció de Cinema del «Centre», en la qual J. Carner Ribalta, del Comitè de Cinema de la Generalitat de Catalunya, després de la seva conferència, en farà lliurament als autors premiats.

En el número pròxim, publicarem les Bases del Tercer Concurs d'Escenaris. Poc o gens variaran de les d'enguany i, per tant, recomanem a tots que poden ja començar a preparar-se des d'ara.

Els treballs que no han estat premiats poden recollir-se al C. E. de C., Paradís, 10, Barcelona, per tot el dia 31 de gener de 1935, passat el qual s'entendrà que llurs autors els cedeixen a la Revista.

D'un film inèdit d'Eusebi Ferra

QUART CONCURS CATALÀ DE CINEMA AMATEUR

Una cosa només ens caldrà destacar avui, encara, d'aquest Concurs i és la data del lliurament de films, 24 de gener de 1935. Poques setmanes mancaran, doncs, en aparèixer aquest número, per a acabar de polir els films que pensen presentar-hi. Ho remarcuem perquè sembla que fins que hom té la data materialment a sobre no es decideix a treballar de ferm. Cert que molts cineistes tenen ja acabades algunes produccions i sols esperen el termini. Però a molts d'altres els manca arrodonir-les i acabar-les. Alguns no han començat encara. Acabeu els films amb temps i podreu corregir-los sense presses, i repetir algun fragment defectuós... Una altra cosa que hauríeu de curar amb temps és la sonorització. Uns discos escollits precipitadament poden perjudicar l'obra. En canvi, una sonorització adient la realçarà...

24 de gener de 1934. Data temuda per uns i esperançada per altres. Data també que ens dirà, no en dubtem, que el IV Concurs Català de Cinema Amateur, obert i lliure per a tothom, ha obtingut el mateix favor per part dels cineistes d'ací i de fora, que en els anteriors.

El Premi CINEMA AMATEUR per a fotografies d'escenes dels films presentats

La nostra Revista ha cregut interessant impulsar els cineistes a fer fotografies d'escenes mentre rodien llurs films, i ha ofert al IV Concurs Català de Cinema Amateur un Premi a adjudicar a la millor fotografia o col·lecció de fotografies d'escenes dels films presentats. Les fotografies caldrà lliurar-les amb els films i hauran de portar al dors el títol i lema del film al qual pertanyen. Les fotografies premiades seran publicades a la nostra Revista, així com també les que a jutj del Jurat en siguin mereixedores i es farà constar la distinció obtinguda. No us oblideu, doncs, d'adjuntar fotografies als films que presenteu al Concurs del «Centre».

QUART CONCURS INTERNACIONAL DEL MILLOR FILM D'AMATEUR (1935 BARCELONA)

El número de Nacions que ja han anunciat oficialment llur participació i el de les que estan en relació amb la Secció de Cinema del «Centre» per a prendre-hi part, fa preveure que l'èxit del Quart Concurs Internacional de Barcelona seguirà la marxa

notablement ascendent que s'ha registrat a cada nou Concurs celebrat. Les relacions entre els amateurs del món cada vegada són més extenses i cordials i tots els esforços es concentren a fer del Concurs Internacional la màxima prova mundial de cinema amateur. És comprensible, doncs, l'expectació creada al voltant del Concurs d'enguany, no ja entre nosaltres, que ens cap l'honor i la responsabilitat d'organitzar-lo, sinó arreu on una càmera es a l'aguait per a copsar noves emocions.

CONGRES INTERNACIONAL DE CINEMA AMATEUR (BARCELONA 1935)

Totes les Nacions han coincidit en la resposta afirmativa a celebrar el Congrés. I són ja moltes les que no sols anuncien presències sinó que prometen llur participació amb Delegats Congressistes.

Amb això, la Secció de Cinema del «Centre», que tan bé ha portat i porta les tasques de desenrotllament del cinema amateur a la nostra terra, veu confirmat que no sols compta amb la simpatia de les moltes entitats que es van formant a Catalunya, sinó que també té per amics els cineistes de tot el món.

En el nostre número pròxim, extraordinari dedicat al Concurs Internacional i al Congrés, ens n'ocuparem amb tota l'extensió que mereixen aquests dos fets, que marcaran una fita en la vida del cinema amateur.

DE LA NOSTRA CRIDA A LES ENTITATS CINEISTES

Responent al nostre desig que el Jurat Seleccionador dels films que han de participar al Quart Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur siguin constituït per Delegats de totes les Entitats

(Continua a la pàg. 240)

Premi al millor film humorístic del Quart Concurs Català de Cinema Amateur, cedit i realitzat per l'argenter Serradell.

Curs 1934-1935

NOVES DE TOT ARREU

SECCIÓ DE CINEMA DEL C. E. DE C.
Sessió inaugural del curs 1934-1935

Amb la sessió del dia 15 de novembre, començà la represa d'activitats de la Secció de Cinema del C. E. de C. La inauguració anà seguida de la projecció dels films següents:

A VOL D'OCELL, d'Antoni Bartrina, cinta realitzada des d'un avió i que al costat de vistes reeixides i efectistes n'hi veiem d'altres de mediocres i sense relleu degut a la fotografia defec-tuosa. La presa de vistes des d'un avió no és certament cosa senyillada degut a les condicions lluminiques, tan diferents de les de terra.

CREUER SUDATLANTIC, de Joan Marín, és un film de diverses bobines i que, malgrat això, es manté atractiu en tota la projecció. Potser amb una mica de cura podria alleugerir-se d'alguns fragments. El film demostra com Marín sap posar la càmera en punts de mira quasi sempre d'efecte. A més de l'enquadrat de l'escena, veiem com les seves vistes prenen relleu i vistositat gràcies a l'ajut intel·ligent de primers termes foscos. La vida vagabunda dels viatgers del vaixell és copsada per Marín amb tota la realitat lenta del natural, escenes aquestes que ens abelleixen com les millors del film.

Finalitzarà la sessió amb la projecció de films en color de diversos amateurs, films curts tots ells i que ens mostraren la perfecció del sistema, a l'abast dels aficionats, ocasió que cal agrair als organitzadors sobretot davant la inclusió en el Quart Concurs Internacional de Barcelona dels films d'aquesta modalitat, tan interessant com difícil i prometedora.

Cicle de Conferències i Projeccions Monogràfiques

La Secció de Cinema del «Centre», com en tantes altres ocasions, ha sabut també, aquesta vegada, unir l'encert, tan difícil a tota cosa primera, a una nova modalitat en les sessions que celebra regularment els segons i quarts dijous de cada mes. Modalitat que ha estat acollida amb entusiasme per tots els cineastes pel múltiple interès que ofereixen cadascuna de les sessions anunciades. A l'interès del prestigi del conferenciant i el del cineasta s'uneix el del tema i la projecció d'un conjunt de films d'un mateix autor. Creiem no tan sols encertada l'orientació d'aquest cicle sinó oportuna.

Reproduïm a continuació el preàmbul i ordre de les sessions, del programa editat per la Secció de Cinema del «Centre».

Ultra la celebració del Quart Concurs Català de Cinema Amateur, l'èxit del qual esperem sigui el dels anteriors, un fet de cabdal importància clourà el programa de la nostra actuació en 1934-1935: El IV Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur, les Nacions concurrents del qual han volgut honorar-nos concedint-nos-en l'organització. Per això la Secció de Cinema del C. E. de C., que vol que les sessions inicials d'aquest Curs siguin dignes dels actes d'aquests propers Certàmens, ha demanat la col·laboració dels nostres crítics, junt a llurs autoritzades opinions, hem cregut d'interès oferir l'ocasió de veure en conjunt l'obra de destacats cineastes. Per un costat les teories, per l'altre els fets. Heus ací unes sessions en les quals tots els cineastes segurament tindran motius per a interessar-s'hi.

La Secció de Cinema del C. E. de C., que sempre ha orientat la seva actuació en interès de tots els cineastes, espera que també aquest cicle de conferències serà acollit amb l'entusiasme acostumat per tots els amants d'un cinema lliure.

PROGRAMA

Dia 29 de novembre de 1934: Conferència per Josep Palau sobre el tema: «El Cinema vist a través de la música i la música al servei del Cinema» i projecció de films de Domènec Giménez.

Dia 13 de desembre de 1934: Conferència per Manuel Amat i projecció de films de Joan Prats.

Dia 27 de desembre de 1934: Conferència per Jeroni Moragues sobre el tema «Arqueologia del Cinema». (Visió humorística amb presentació de peces anatòmiques).

Dia 10 de gener de 1935: Conferència per Valentí Castany i projecció de films de Delmir de Caralt.

Dia 24 de gener de 1935: Conferència per J. Carner-Ribalta i projecció de films d'Eusebi Ferré.

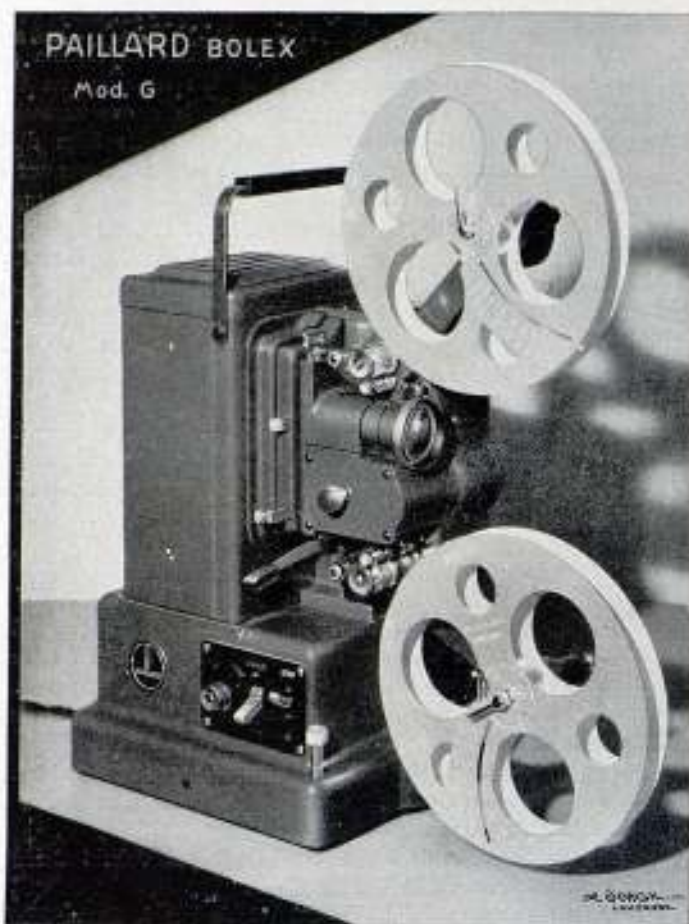
Les invitacions, que són gratuïtes, han de demanar-se al «Centre» o a les cases de foto i cinema. Les sessions començaran a les 10 de la nit.

Sessió del 29 de novembre

Malgrat que l'anunci del cicle de Conferències i Projeccions fou fet amb ben pocs dies d'anticipació, la Sala del «Centre» es veié completament plena d'un públic interessat. Tal era l'acollida

Els AMICS DEL CINEMA, de Sabadell, rodant una escena del film QUI ES MARLÍ?

El Projector més apropiat per a Societats i Centres d'Ensenyança

Projector model G. Per a films de 9,5 i 16 m/m. 100/100 engranatges. Fixesa de projecció absoluta. Refrigeració perfecta. Pot funcionar amb làmpares de 250 a 1000 wats. Obturació completament invisible. Funcionament ultrasilenciós.

Distribuïdor: **GERMAN RAMON CORTES**

Passeig de Gràcia, 78 - BARCELONA - Telèfon 78662

DUES CREACIONS PAILLARD-BOLEX

són els projectors dels quals es parla admirativament

NOU MODEL DE
400 watts

Admirativament
també es parlarà de la nova
creació

PAILLARD BOLEX

que aviat posarà a la venda:

LA MOTOCAMERA

de 9,5 m/m perfecta

El Projector familiar
més perfecte per a
films de 9,5 i 16 m/m

Models:

D. A. (bi-film) amb
atur automàtic dels
rètols de 9,5 m/m.

P. S. A. únicament
per a films de 9,5 m/m.

K. S. per a films de
16 m/m.

que es donava a la iniciativa de la Secció de Cinema i al prestigi del crític Josep Palau, que obria les sessions.

Ampliant i posant al dia—el cinema avança, tanmateix!—un tema iniciat amb motiu del cursel de cinema que Guillem Díaz-Plaça organitzà a la Universitat de Barcelona l'any 1932, Josep Palau ens parlà del cinema vist a través de la música, i de la música al servei del cinema. La dissertació de Palau, com totes les seves, rica, plètica, de contingut, és, com ell mateix ens digué, més a propòsit per a la reposada lectura que per a l'explicació verbal. Cada frase de Josep Palau és ja una síntesi. Difícil, per tant, fer-ne un extracte. Però com sigui que creiem saber que la conferència serà publicada íntegrament en una Revista de Catalunya, creiem millor no mutilar intencions, i recomanar des d'ara la seva lectura, la publicació de la qual farem saber als nostres lectors. Això no ens excusa, però, de dir l'entusiasme amb què fou acollida la seva meditada dissertació.

Seguidament donà començ a la projecció d'un conjunt de films de Domènec Giménez. Aquesta orientació d'agrupar els films per autors, orientació que ja elogïà Palau al final de la seva conferència en parlar del sentit d'aquestes sessions, no és pas el menor allargament que tenen.

La projecció dels films de Domènec Giménez evidencià que ell no ha hagut d'evolucionar, com gairebé tots els cineastes. Deixant de banda el primer film projectat, uns divuit 20 metres de cinta fets per provar la motocàmera, i que són ja un intent d'argument amb canbals, persecucions i fins un petó final, la primera producció de Giménez, FUMS DE GLORIA, és un film modelic que va ésser una veritable revelació en el primer Concurs Català de Cinema Amateur. No volem estendre'ns amb més comentaris sobre aquest film, per haver ja estat a bastament comentat i elogiat pel seu extraordinari valor real en ocasió de la seva presentació, però volem fer constar que cada vegada que el veiem projectar—i l'hem vist moltes vegades—ens produeix la impressió que FUMS DE GLORIA és un film tan ple d'encerts, que no obstant ésser realitzat ja fa tres anys pot encara resistir la comparació amb les darreres produccions dels nostres millors cineastes.

Els altres dos films de Giménez, REFLEXOS I RITMES D'UN DIA, ens mostren dos càlcs diferents del cinema amateur. El film abstracte i el film d'avantguarda. REFLEXOS és un film excel·lent que fa desfilar per davant dels nostres ulls tota la fotogènia dels reflexos de l'aigua. Un bon acompanyament musical i una fotografia inmillorable contribueixen a fer més plaent el film.

RITMES D'UN DIA és fins avui l'únic film veritablement d'avantguarda que existeix dins del cinema amateur. La seva realit-

Del film «TURISME», de Joan Salvans

Del film «MALLORCA», d'Eusebi Fort

zació demostra la sensibilitat artística i els dots creadors del seu autor.

El nombros públic que assistí a aquesta sessió sortí complagidíssim, fent comentaris sobre el benefici que indubtablement han de reportar aquestes sessions al cinema amateur de casa nostra.

LES NOSTRES SESSIONS A FORA

BADALONA - 27 novembre 1934

Organitzada per la Secció de Cinema de l'Agrupació Excursionista de Badalona, en el local del Casal Badaloní, ple del nit, tingué lloc aquesta sessió en què es projectaren els següents films: PALLARS I RIBAGORÇA, de Joan Salvans; ESCLAT, de Francesc Gibert; RITMES D'UN DIA, de Domènec Giménez; L'AUCA DEL SR. CANONS, de Salvador Mestres; MONTSERRAT, de Delmir de Caralt; DIARIS, de Joan Salvans; ABELLES, de Joan Prats; MEMMORTIGO? i REPORTER MECANICO, de Delmir de Caralt. Les ovacions que escoltàrem en finalitzar cada producció, demostren com foren acollits entusiasmàticament els films dels nostres cineastes.

MANRESA - 4 desembre 1934

Tinguérem una veritable satisfacció en contribuir amb els nostres films a la sessió d'inauguració de la «Secció de Cinema» del Centre Excursionista de la Comarca de Bages, que amb tant d'entusiasme han creat els nostres amics de Manresa.

La sessió començà amb unes paraules de presentació del senyor Muset, President del C. E. de la C. del Bages i seguidament Manuel Amat, amb el seu exquisit sentit humorista, féu unes comparacions entre el cinema professional i l'amateur, posant de relleu l'esperit que anima la nostra Secció en fer aquestes sessions forçades de divulgació del cinema amateur.

Es projectaren els films FOLKLORE, d'Agustí Fabra; ESCLAT, de Francesc Gibert; RITMES D'UN DIA, de Domènec Giménez; L'AUCA DEL SR. CANONS, de Salvador Mestres; MONTSERRAT, de Delmir de Caralt; DIARIS, de Joan Salvans; ABELLES, de Joan Prats; «MEMMORTIGO?» i «REPORTER MECANICO», de Delmir de Caralt.

Tots els films agradaren extraordinàriament i foren llargament aplaudits per la selecta concurrència que emplenava totalment el Teatre Conservatori de Manresa. No volem acabar sense donar les gràcies als amics de la Secció de Cinema del C. E. de la C. del Bages per les atencions que ben gentilmente tingueren envers nosaltres durant la nostra curta estada a Manresa.

ASSOCIACIO BONANOVA

La sessió que anualment la Secció de Cinema del «Centre» ofereix a l'Associació Bonanova, tingué lloc enguany el dia 31 d'octubre i aquesta sessió tingué un gran èxit de públic. Els films que es projectaren foren els següents: LEON, AUSTRIA, PALLARS i RIBAGORÇA, AQUESTA NIT NO SURTO, DIARIS i «MEMMORTIGO?», tots els quals foren acollits amb entusiasmes i aplaudiments d'aprovació.

PRESENTACIO DEL FILM «OR EN LA MUNTANYA» EN EL CINEMA MARYLAND

La Secció de Cinema, junt amb la d'Esports de Muntanya, del Centre Excursionista de Catalunya, féu, el dia 23 de novembre de 1934, la presentació del film professional OR EN LA MUNTANYA en el Cinema Maryland, presentació que constituí un bell èxit per a tots.

OR EN LA MUNTANYA, film dirigit pel Dr. Arnold Franck, autor de TEMPESTAT EN EL MONTBLANC, entre altres del mateix caire, tot i ésser també un film sobre el Montblanc, no és per a presentar-nos de nou aquesta muntanya. Heus ací la diferència. En les anteriors, l'argument era l'excusa per a presentar-nos les meravelles del paisatge. En OR EN LA MUNTANYA, el paisatge és l'excusa per a narrar l'episodi, vagament històric, de la primera escalada, de forma que, ací, l'interessant és l'home —i els seus impulsos i sentiments— que assoleix el cim, no la muntanya. L'altra novetat és que és un film de neu sense esquís, novetat filla, naturalment, de l'època en què es desenvolupa l'acció. En canvi, hi veiem uns escaladors amb perruca blanca i impertinents, que feren les delícies de molts espectadors. Un film ben apreciable dintre el gènere, tan difícil, sobretot després de tantes bones cintes que s'han produït sobre aquesta muntanya de bellesa inigualable.

Del film «NORD D'ITALIA», de Delmír de Caralt

Del film titolat «ARQUIMEDES», de Lluís Masriera

El cinema Maryland — que, dir sigui de passada, no és tampoc un cinema més, sinó el cinema que mancava — es veié ple d'amics i simpatitzants que acolliren el film amb visibles mostres d'aprovació.

FEDERACIO CATALANA DE CINEMA AMATEUR

El dia 7, a les 10 de la nit, la F. C. C. A. donà una sessió de cinema amateur al local del Foment de les Arts Decoratives, en la qual es projectaren els següents films, ja coneguts i comentats al seu dia: T. S. F. (9'5), del cinemàtic Club Amateur; LEITMOTIV (9'5), de Francesc Gibert; LA SEGLA, de Millan, Monistrol i Muntané; ESCENES DE LA COSTA, d'Ignasi Salvans, i VIATGE A ITALIA, de Francesc Argemí.

ASSOCIACIO DE CINEMA AMATEUR

Ens comuniquen que en la darrera Assemblea General que ha celebrat aquesta entitat, fou elegida la següent Junta Directiva:

President: Alfons Montcanut.
Vice-President: Antoni Sarsanedes.
Secretari: Joan Serra.
Vice-Secretari: Ramon Gil.
Tresorer: Jaume Herp.
Comptador: Robert Senties.
Vocal I: Amadeu Real.
Vocal II: Joan Roig.
Vocal III: Eduard Vicens.

SECCIO DE CINEMA DEL FOMENT DEL TREBALL (VILANOVA)

El dia 26 de setembre propassat, féu la seva presentació al públic vilanoví aquesta nova entitat que ve a sumar el seu entusiasme al de les altres entitats en pro del cinema amateur. En la sessió inaugural foren projectats els següents films: NOTICIARI BREU, DESPERTAR DE LA CAMERA i L'AUCA DEL SR. CANNONS, de Salvador Mestre; VILANOVA, BRIC-A-BRAC i VOL DE GAVINA, de Manuel Amat; ABEL i EIVISSA, de Jaume Gibert, i RIBERES DE L'EBRE, de l'insigne pintor Joaquim Mir.

SECCIO DE CINEMA DELS AMICS DE LES ARTS DE TERRASSA

El dia 9 de desembre, a les 6 de la tarda, tingué lloc a la sala dels Amics de les Arts, una sessió de cinema amateur a càrrec d'elements de l'Associació de Cinema Amateur.

La Secció de Cinema dels Amics de les Arts de Terrassa ha convocat un Concurs d'Escenaris local, el resultat del qual esperem donar en el pròxim número.

CURSET SOBRE LA PSICOLOGIA EN EL CINEMA

Jeroni Moragues donarà els dijous dies 10, 17, 24 i 31 de gener de 1935, a dos quarts de vuit del vespre, un curset sobre la psicologia en el cinema.

En les quatre lliçons d'aquest curset, els temes que Jeroni Moragues desenvoluparà en cadascuna seran els següents: Reaccions psicològiques de l'espectador; Psicologia expressiva en el Cinema; Psicologia comprensiva en el Cinema; i El Cinema com a instrument de selecció individual. Seran il·lustrades amb la projecció de fotografies i fragments de films.

Per a la matrícula, que val 10 pessetes, cal adreçar-se a la Secretaria de l'Institut Psicotècnic, Urgell 187.

Aquesta Revista es complau a publicar la nota de les activitats de TOTS els Clubs i Entitats de Cinema Amateur. Repetim, com a cada número, que la nostra aspiració és que «CINEMA AMATEUR» sigui la publicació de TOTS els cineastes. Agraïrem, però, que per facilitar la nostra tasca es serveixin enviar-nos mensualment un detall de les seves actuacions, única forma de no silenciar-les per oblit o desconexença, a desgrat de la nostra voluntat.

Igual que els precursors professionals americans amb els cow-boys, els nostres amateurs començaren també amb «Indians». Aquesta foto d'un primer film d'en Català, podria ésser de qualsevol «primer», de molts altres cineastes catalans.

RETAILLS DE CEL·LULOIDE

Rectificació

En el número passat van aparèixer en les pàgines 208 i 209 dos gravats amb els epígrafs canviats mútuament. El gravat del Llac de Santa Fe del Montseny pertany al film «Reportatges Documentals» de J. Font, de la Secció de Cinema del Centre E. de la C. del Bages, de Manresa. En canvi, l'altre gravat és una escena del film «Qui és Marlin?» que rodén els «Amics del Cinema», de Sabadell.

Recordeu una data: 24 de gener de 1935, termini del lliurament de films per al IV Concurs Català de Cinema Amateur, del «Centre». Recordeu-la i feu-vos el propòsit de concórrer-hi. Si ja ho heu fet en anys anteriors, ja sabeu la seva serietat; si sou nou, penseu que comparant els vostres films amb els dels altres cineastes és com sabreu què sou. Allò que potser no us plau gaire pot ésser, al concurs, un film excel·lent.

Les edicions de CINEMA AMATEUR s'esgoten

SI, senyors! CINEMA AMATEUR esgota el tiratge. Per això és un negoci el comprar-lo. D'un número endarrerit se'n paga 3 pessetes. D'un número 1 o 2 se'n paga 5 pessetes. Ara, que ningú no se'n desprèn. I és que els qui els posseeixen tots consideren que CINEMA AMATEUR val molt més.

Aclarint un misteri

En el concurs passat del «Centre», tinguérem ocasió de veure una films en els quals els moviments de les persones tan aviat eren alents com accelerats, amb la particularitat que aquests canvis de moviment coincidien amb uns canvis de llum. Així les escenes alentsides eren fosques i, al contrari, les accelerades eren clares.

El problema, però, no ens el plantejarem fins que ho volguérem aclarir preguntant-ho a l'autor, el qual ens digué que els canvis de velocitat eren deguts al fet que la seva càmera, quan tenia tot el ressort tensat, anava més de pressa que quan s'acabava la corda.

Com sigui que per la marca que ens digué era el seu aparell

aquesta marxa desigual no era possible, restàrem més intrigats que abans.

Per últim, poguérem treure'n l'entrellat. El susdit senyor continua el disc de canvi de velocitats amb el de canvi de diafragma! D'aquesta manera quan es creia posar diafragma 8, posava l'aparell a 8 imatges i quan era una escena molt clara, posava el disc a 32, convençut que tancava el diafragma...

El misteri, ara, està a saber com és possible que existeixin cineastes tan... distrets, perquè el cas és cert.

El IV Concurs Català de Cinema Amateur del «Centre» és lliure a tots els cineastes. És el vostre concurs i el de tots aquells qui volen classificar-se justament dintre el cinema amateur català.

Sorpreses dels filtres roigs

Aquest any s'ha posat de moda entre els cineastes l'ús dels vidres roigs. En general, es diu que serveixen per a l'obtenció d'efectes nocturns. I, naturalment, quasi ningú no s'escapa de la temptació de provar-los. Fins i tot no se n'escapen aquells cineastes que senten tocar campanes i no saben per què.

Així hem vist el cas d'un senyor que amb la il·lusió d'obtenir efectes de nit, es comprà un d'aquests famosos filtres roigs, i esperà pacientment el dia d'estrenar-lo fins que trobà uns magnífics núvols de cotó fluix, que enamoraven de veure. Quina magnífica ocasió! Ah! però, ja és sabut que el temps de cineasta amateur s'adquireix en les contrarietats! I al nostre protagonista, li sortí la pel·lícula tota negra! 10 metres perduts!

Del film «TURISME», de Joan Solvans

Del film «MALLORCA», d'Eusebi Ferré

I és que havia emprat el filtre roig amb pel·lícula no pancromàtica, o sigui no sensible als raigs d'aquest color!!

Subscriure's, o comprar, CINEMA AMATEUR, vol dir estar en contacte amb tot el moviment cineasta i al corrent de tot allò de nou que en tècnica i en Art es produeix al món. I és encara un plaer per als ulls. Tot això només us costarà 6 pessetes l'any.

Com serà el número 8 de CINEMA AMATEUR?

Com que ens agrada de fer intrigar els nostres amics, només direm que solament per a rebre'l és potser un negoci subscriure's des d'ara a la revista.

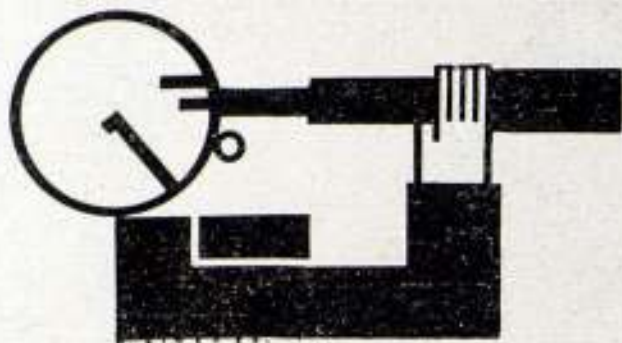
Es possible de filmar a les dotze de la nit?

La fotografia que publiquem a la pàgina 236 no és pas trucada. Ha estat realment feta a les dotze de la nit. És possible, doncs, filmar a aquestes altes hores. Només... cal traslladar-se a Spitzberg, quan hi ha el sol de mitja nit!

El cicle de Conferències i Projeccions que ha organitzat la Secció de Cinema del «Centre», actualment en celebració, constitueix una novetat a remarcar i un èxit encoratjador. Com en totes les seves activitats, la Secció de Cinema del «Centre» assenyalà orientacions. Cal recordar-ho.

Invitem les publicacions que creguin que poden interessar els nostres amics i que vulguin quedar arxivades a la biblioteca especialitzada en Cinema que anem formant d'una manera decidida, que vulguin trametre regularment un exemplar i nosaltres acceptem l'intercanvi des d'ara

QUE HI HA DE NOU?

Nova motocàmera

Els cineastes de 95 m/m. estaran d'enhorabona en saber l'aparició d'una motocàmera que ben aviat posarà al mercat la casa PAILLARD-BOLEX. Les referències que en tenim són immillorables i les seves característiques són les següents:

Carregarà 30 metres de film; tindrà corda per a 6 1/2 metres de film, funcionant sempre el mecanisme a una velocitat constant, és a dir, sense haver-hi mai pèrdues de velocitat en acabar-se la força del ressort. Podrà anar a les velocitats de 8, 16, 24, 32 i 64 imatges per segon i fer quadre per quadre a la velocitat que es desitgi, des de «pose» a 1:128 de segon.

Podrà fer la marxa enrera per mitjà d'una maneta, encara que la corda estigui tota donada, perquè un dispositiu desembraga el mecanisme a ressort del mecanisme d'arrossegament del film. El carregament del film es fa automàticament, és a dir, posant el cap del film en una entalla i posant la motocàmera en marxa, el film ell mateix passa pels desalimentadors i per la guia. Per a facilitar el fer els fons encadenats, dobles impressions, etc., el comptador d'imatges és oïble cada 25 centímetres de film, el qual es posa automàticament a zero en obrir la tapa de la motocàmera.

Del film «DESTA», de Lluís Vilaró, de Sabadell

Una muntura a revòlver permetrà emprar tres objectius de diferent distància focal (mínima 15 mm.) i el visor és a descombrament per a evitar la parallaxi quan es prenen escenes a poca distància. Aquesta motocàmera de 9,5 mm. podrà transformar-se per a impressionar films de 16 mm.

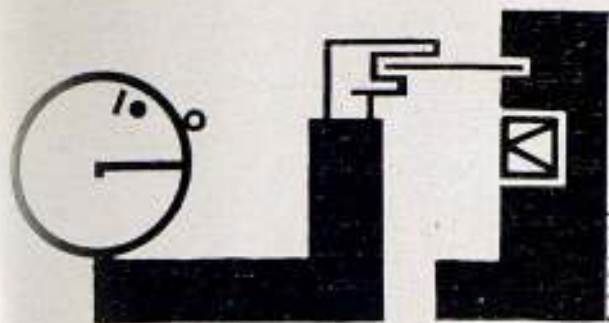
Tècnicament, ens han assegurat que aquest nou aparell de filmar estarà a l'avantguarda de tots els existents fins ara.

El primer film radiat per televisió

La premsa diària escampà arreu del món la notícia que quaranta-vuit hores després de l'arribada a Melbourne dels aviadors anglesos Scott i Campbell, es projectava a Londres un film reportant aquest fet històric.

Aquest film ha estat el primer que s'ha transmès per televisió. No és, però, un film transmès tal com es cerca, ja que el sistema emprat fou el mateix de les fotografies fixes. Així és que es transmeté de Melbourne a Londres fotograma per fotograma. És un film molt curt, però que ha costat molts milers de dòlars.

Amb tot i no ésser la retransmissió ideal, creiem que val la pena de registrar el fet, prou important en si, per a la història del cinema.

CONSULTORI TECNIC

A. R. G. R., de Barcelona

Ens demaneu si hi ha algun mitjà per a filmar dibuixos animats en 9,4 mm. amb una motocàmera que poseu. Efectivament, podeu fer-ho adaptant-hi una maneta, però heu de tenir en compte que el moviment d'obturació en la motocàmera la marca de la qual ens dieu és irregular en comparació d'un punt determinat de la maneta. És a dir, que si marqueu la posició de la maneta corresponent a la finestrella oberta al cap de 7 o 8 voltes i la maneta en la mateixa posició, us trobareu que la finestrella està tancada. Es pot compensar aquesta diferència del mecanisme per mitjà d'una roda dentada, però com que és quelcom complicat i no disposem en aquesta secció de molt espai, d'interessar-vos us escriurem detalladament.

A. R. J. B., d'Igualada

Per donar la sensació que ha passat un espai de temps dintre de l'acció d'un film, es pot fer de diverses maneres. Alguns cineastes empenen la d'una imatge de calendari en el qual van eixir les fulles, però nosaltres trobem aquesta solució ja massa

Del film «CARBÓ», de Rodés i Bros

Eusebi Ferré rodent una escena del seu film «LAIE-BARCINO»

gastada, i és preferible que en rumieu una d'original, que és sempre el que ha de fer l'amateur: cercar idees originals. Si l'acció passa a l'exterior i s'ha de significar que ha passat l'espai d'uns mesos, pot acabar-se l'escena amb un pla d'una imatge que, expressiva per ella mateixa, indiqui l'època de l'any. Un arbre ple de fulles, assolellat i quiet per exemple, i aneu diafragmant fins a enfosquir totalment l'escena. Després, obrint a poc a poc el diafragma i presentant el mateix pla de l'arbre o un altre de semblant sense cap fulla, mogut pel vent i damunt d'un fons de núvols, hauréu expressat que han passat uns mesos. De totes maneres, no ho solucioneu mai amb un rètol que digui «Veinte años después».

A. M. D. G., de Terrassa

Encara que aquí no s'hagin posat a la venda, a l'estranger existeixen uns motors elèctrics sincrònics aplicables a les motocàmeres d'amateurs i que fan la impressió a la velocitat de 24 imatges per segon. Si en impressionar el film vol fer-se al mateix temps el registre d'un disc gramofònic, és indispensable que la càmera i el motor elèctric estiguin tancats dintre d'una caixa insonora.

A. F. S. (H.), de Barcelona

Hem trobat molts diversada la vostra lletra i sobretot el to d'humorisme que empenen en fer la consulta sobre si és possible a un amateur fer un «traveling» començant al portal d'una casa de set pisos i anar pujant fins al terrat tenint la càmera sempre al mateix nivell de la imatge.

Sense aconsellar-vos que ho feu, us hem trobat una bona solució. No heu de fer res més que llançar-vos des del terrat al carrer amb la càmera a la diu, però al revés i fent-la anar a 64 imatges.

Aconseguiu un «traveling» que donarà el cop!

CONTINUACIONS

L'ENCANT I EL PINTORESC DELS «BOLOS» CINEÍSTICS

(Ve de la pàg. 203)

de fotografies celebrat amb motiu de la festa major. Una posta de sol, amb Montserrat al fons.

—Carai! — diu en Giménez.

—Vostè té pasta de cineista! — afegeix en Caralt.

—Precisament vostè podria fer contrallums magnífics! — conclou en Galceran.

I, aeguidament, ja comença una definició dels avantatges de la moto-càmera, el preu de la pel·lícula verge, la impressió de rètols, els concursos, etc., etc. Aquestes explicacions esdevindrien sempre interminables si sobtadament no fes entrada — de cavall sicilià — al menjador, un dels organitzadors de la sessió amateur anunciant amb gran atabalament:

—El públic s'impacienta. Ja no s'hi cap. Acaba d'arribar l'Ajuntament. Corriu, sobretot!

Aleshores, el president local es fica un parell de bananes a la butxaca per enllestir, es deslliga el tovalló del coll i demana al nou vingut, en veu baixa i actitud dissimulada:

—Ben solucionat l'assumpte cacauets?

—Sí, li hem donat 10 pessetes i ha promès que aquesta nit no es col·locaria a la porta.

El president ha respirat.

—Quan vulguin.

—Quan vulguin — li han respost.

I la «Secció de Cinema del C. E. de C.», amb aire resignat, se n'ha anat a engegar els films amateurs que aquella nit, per primera vegada, animaran el llenç argentat del més aristocràtic cinema de Rupit de Dalí.

En Galceran, l'home de la cabina, ha pres tan minuciosament el pols del públic, que veu una sessió amateur per primera ve-

gada, ha fet un estudi psicològic tan complet a propòsit de les reaccions del públic, que a hores d'ara podria vantar-se d'ésser tot un frare del baròmetre del cinema amateur. Durant la projecció dels films («Montserrat», «Riu avall», «Ritmes d'un dia», «Abelles», «Reporter Mecànic», etc., etc.), us va anunciant amb un aplom de somnàmbol retirat:

—Ara el públic riurà.

I efectivament, el públic riu.

—Ara el públic callarà.

I el públic calla com un mort.

—Ara la gent aplaudirà.

I la gent veureu que es posa a aplaudir desesperadament.

Un dia, mentre en Galceran anava fent aquestes profecies, digues d'un Onofroff, es va fondre la bombeta de la projectora i restà, uns moments, a les fosques:

—I ara què farà el públic? — va demanar-li un amic amb certa ironia.

—El públic no ho sé; però nosaltres em sembla que «farem broma» — va respondre, sec, en Galceran, que aquell dia no portava cap bombeta de recanvi.

I bé; no acabariem mai.

Un altre dia, si ens vaga, ja insistirem, que el tema prou s'ho val.

CONCURSOS

(Ve de la pàg. 208)

cineistes existents al nostre país, desig fer públic en la Crida que adreçarem des del número anterior, ja han respost afirmativament la majoria d'elles, amb designació de Delegats, la llista de les quals ens honorem de reproduir a continuació:

Secció de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya.

Secció de Cinema de la Unió Excursionista de Badalona.

Secció de Cinema del Centre Excursionista de la Comarca del Bages.

El senyor X volgué fer cinema amateur i s'orientà en revistes i conferències.

Ja sap el que és cinema amateur i filma el primer rotlle.

Resultat fràgil: tot fosc! Sols una petita taca clara i desenfocada...

Secció de Cinema de l'Ateneu Enciclopèdic Popular.
Secció de Cinema de la Unió Industrial.
Secció de Cinema de l'Associació d'Alumnes de l'Escola de Belles Arts de Barcelona.
Agrupació Pro-Cinema, de Tarragona.
Pendient de tràmits interiors, resta solament la contestació, que no dubtem serà afirmativa com la de totes les anteriors, de la E. C. C. A., i d'algun club forà.

CINEMA AMATEUR, organitzadora, com cada any, de la sessió de selecció, repeteix el seu desig que sigui la totalitat de les entitats les que designin Delegat per a la tria dels films. Continuem avui la crida perquè arribi en coneixement d'aquelles entitats que ens siguin desconegudes i que no hagin rebut la nostra expressa invitació, i perquè es posin tot seguit en contacte amb la nostra publicació. (Paradís, 10, pral. Barcelona).

OFERTES I DEMANDES

CASA ALEXANDRE : LLOGUER DE PEL·LICULES
Compra i venda d'Aparells
Carrer Sant Pau, 30, principal

COMPRARIA una bona càmera de 16 mm. ja usada
Escriure a:
D. G. B., Via Laietana, 15, 2.º, 6.º

CASA VILA
Lloguer de pel·lícules
Carrer Tallers, 7, pral. — Telèfon 22335

Recordeu
una data:

24 gener de 1935

termini de lliurament
de films per al

Quart Concurs Català de Ci- nema Amateur

Recordeu-la i feu-vos el
propòsit de concórrer-hi

Es el vostre Concurs
i el de tots aquells qui
volen classificar-se
justament dintre el ci-
nema amateur català

**Concurs obert a tots els
cineistes. - Tema lliure**

Com que «allò» sembla una
orella, li fan explicar com
agafa la càmera...

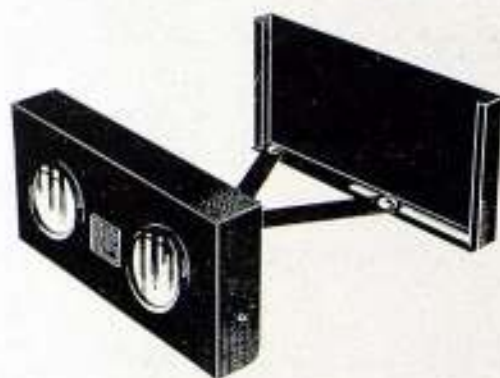

... (II)

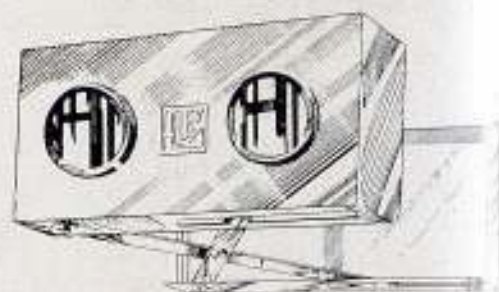

— Com que havia sentit dir que l'únic que dife-
rencia el cinema professional de l'amateur, és
que el primer filma de cara al públic i l'amateur
de cara a sí mateix!!

COL·LECCIONS ESTEREOSCOPIQUES D'ESPANYA

Model A-1
Ptes. 7'50

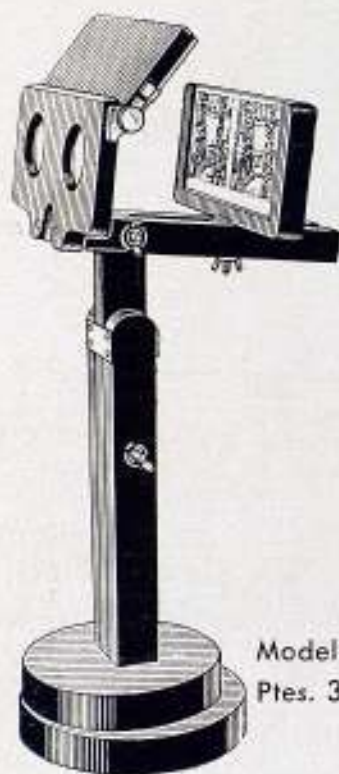

Model A-2
Ptes. 11

Tenen cura de mostrar amb el màxim realisme i fidelitat, tot quant de notable conté el nostre país, en ciutats, monuments, castells, monestirs, pobles típics, paisatges, jardins, etc. • Surten dues col·leccions cada mes i n'hi ha 83 publicades, entre elles, de Montserrat, Ribes-Núria, Granada, Mallorca, Costa Brava, Pireneu de Lleida, Santiago de Compostela, Sevilla, Avila, Andorra, Toledo, Guillerries (Girona), Burgos, Vall d'Aran, Còrdova, Montseny, Monestir de Pedra, Santes Creus, Parc de Montjuïc, Girona, La Granja (Segòvia), Aranjuez, Escorial, Segòvia, Madrid, Campradon-Ull de Ter, Sitges, Barcelona, Monestir de Veruela (Saragossa), Ripoll (Girona), Castells d'Espanya, València, Tarragona, Poblet, Pobles típics d'Espanya, Valladolid, Palència, Logronyo, Palau Nacional de Madrid, Saragossa, Puigcerdà, Pireneu d'Ossa, Salamanca, Sant Sebastià, Ciutat Rodrigo, Serra de Guadarrama, Lleó, i Illes Canàries.

Col·leccions de 15
fotografies, 6 x 13

En cartolina. . . Ptes. 3'50
En vidre . . . » 21'00

Model B
Ptes. 35

ABONAMENT

Hi ha establert un servei de subscripció, amb els següents avantatges per als senyors abonats.

Aparell A-1 . . .	Ptes. 6'00
» A-2 . . .	» 9'00
» B . . .	» 30'00
Col·lecció cartolina . . .	» 3'00
» vidre . . .	» 18'75

CONDICIONS

L'abonat ha de començar per la col·lecció núm. 1 i seguir per ordre correlatiu de numeració. Els lliuraments són mensuals i a partir de dues sèries cada mes. Poden ésser 3 o més, a desig de l'abonat.

INTERESSANT

Si en iniciar la subscripció es demana com a primer lliurament un mínim de 15 col·leccions (del 1 al 15 precisament) es regala l'aparell A-1. Si se'n demana 25 (del 1 al 25) l'aparell A-2 i amb 75 (del número 1 al 75) l'aparell B.

J. CODINA TORRAS

CORCEGA, 437, pral. • TEL. 71465
BARCELONA

SI ÉS UN APARELL **AGFA**

NO CAL QUE
CERQUEU MILLOR

Movex 12

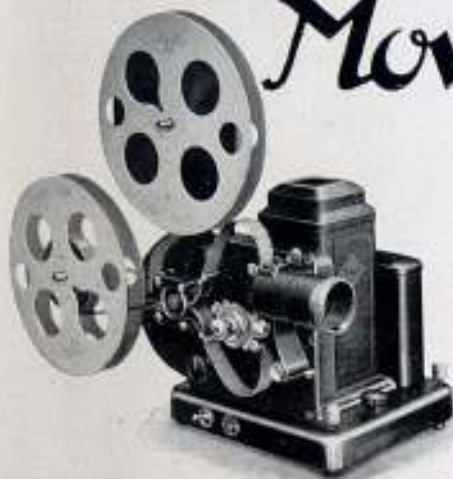

Tamany reduït i funcio-
ment senzill. Heus ací el
perquè de l'èxit d'aquest
aparell ideal i econòmic

Movex 30

Bobines de 30 ms., objectius
intercanviables, visor ajus-
table a cada objectiu i regu-
lador de velocitats, són qua-
litats que valoren aquesta
càmera d'acceptació mundial

Movector c.s.

Els Films guanyen
en ésser vistos amb
un bon projecter

El MOVECTOR fa els
Films immillorables

**Els vostres films
poden esdevenir sons
amb discos**

ELECTROPHON

Impressionats
a la vostra vo-
luntat i segons
les exigències
dels films.

Impressió
100 x 100

perfecta,
ràpida, econò-
mica i de dura-
ció il·limitada,

Discos de 2 minuts, 2,50 Pts
» » 7 » 8,50 »
» » 13 » 15,- »

a ESTUDIO-FONO
FOTO-OPTICA, S. A.

CARRER PELAYO, 9 - TELEFON 10492 - BARCELONA

CINE

NIC
PATENTADO

SONORO

el cine dels infants

CASA CUYÀS

RONDA SANT PERE, 4

PROJECTORS

PER A

FAMILIES

PER A

ESCOLES

i DE TOTA MENA

La més proveïda en aparells per a impressionar

REVELAT i COPIES

LA MES ANTIGA EN EL
RAM DEL CINEMA

APARELLS ALEF

de 9 1/2 i 16 mm.

Discos - Ràdios - Gramoles

Cèsar Vicente

Passeig de Gràcia, 4

*Tots els discos que necessiteu per
a acompanyar els vostres films*

RECTEPAN $\frac{10^0}{10}$ DIN

LA PEL·LICULA DE 9 1/2 i 16 mm
DE MAXIM RENDIMENT
EXACTE PANCROMATISME
GRA FINISSIM
FACIL MANIPULACIO

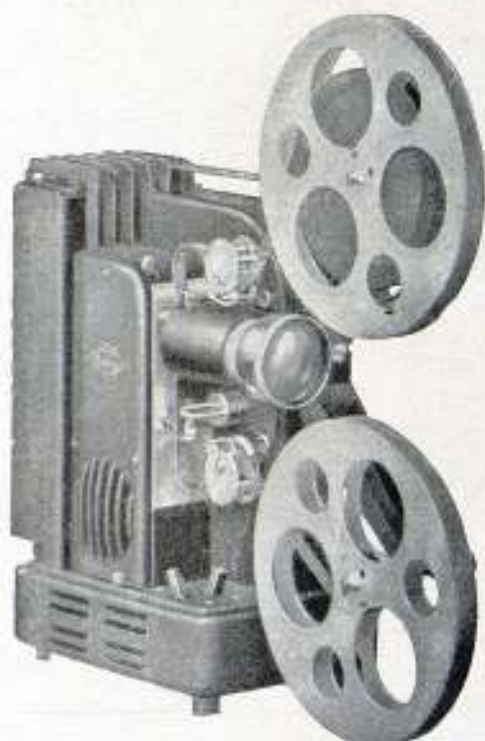
CONCESSIONARI EXCLUSIU
SOLAMENT PER A LA VENDA A REVENEDORS

JOAQUIM GASCA PERIS

APARTAT DE CORREUS 282
BARCELONA

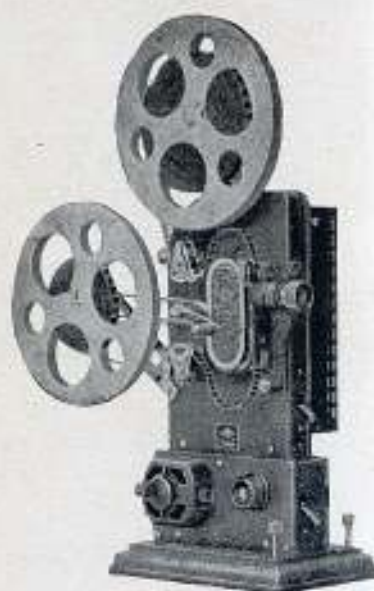
Un èxit sense precedents
dels aparells i accessoris

Projector **ALPHA** 8,9 $\frac{1}{2}$ i 16 m/m
400 watts. Una obra mestra de preci-
sió i rendiment . . . Pres. 975

Motocamera 9 $\frac{1}{2}$ m/m., objec-
tiu **Meyer Trioplan** 2,7
F 20 m/m. . . . Pres. 395

Projector de 9 $\frac{1}{2}$ o 16 m/m. amb
motor, 100 o 200 watts, ideal
per a la llar . . . Pres. 590

Prensa **EUMIG** 9 $\frac{1}{2}$ o 16 m/m. de pre-
cisó, per a tallar i empalmar pel·lícules
Líquid **EUMIG** per a empalmar

Xassis **EUMIG** 9,5 m/m.
per a pel·lícules pancro-
màtica i normal

Reembobinador **EUMIG** per
a bobinar de 9 $\frac{1}{2}$ i 16 m/m.
Líquid **EUMIG** per a netejar films

EN VENDA ALS BONS ESTABLIMENTS DEL **RAM**

DISTRIBUIDORS EXCLUSIUS PER A ESPANYA

PETER I WEHRLI

TAPINERIA, 10

BARCELONA

TELEFON 11586

UN PAS DE GEGANT EN LA CINEMATOGRAFIA D'AFICIONAT

Kodak presenta un aparell cinematogràfic — basat en un principi completament nou — que registra quatre imatges sobre la mateixa àrea de pel·lícula de 16 mm. que fins ara solament en podia registrar una. El

CINE-«KODAK» VUIT

veritable meravella de precisió mecànica i òptica, empra rotlles de 7,5 metres de pel·lícula de 16 mm. que representen

una economia de 60 per 100.

Una petita escena documental, d'uns dotze segons, costa poc menys que una fotografia ordinària de tamany $8 \times 10 \frac{1}{2}$ cm. La pel·lícula pancromàtica

Cine «Kodak» 8, de seguretat, té una emulsió de gra tan fi, que permet ampliar, en forma insospitada, les imatges en projectar-les amb el

«KODASCOPE» VUIT

sense minvar la seva brillantor i gran riquesa de detalls. El preu de la pel·lícula Cine «Kodak» 8 comprèn el del seu revelat en qualsevol laboratori Kodak del món, i

solament costa 22.50 pessetes.

Unicament veient-ho pot apreciar-se la meravellosa qualitat fotogràfica i el gran valor artístic de les pel·lícules fetes amb el Cine «Kodak» Vuit.

CINE-«KODAK» VUIT. Pessetes 450
«KODASCOPE» VUIT. Pessetes 400

Demani una demostració gratuïta en els bons establiments d'articles fotogràfics, o directament a

KODAK, Soc. Anòn. - Fivaller, 5 - Passeig de Gràcia, 22 - BARCELONA
Central a Madrid - Sucursals a Sevilla i Bilbao

Reversal Pan Supersensible
G E V A E R T

El nou film de cine 9 1/5 mm.
P A N C R O M A T I C
de sensibilitat insospitada per a:

TEMPS NEBULOS
VISTES DE NIT
I N T E R I O R S
R E P O R T A T G E S

Indústria Fotoquímica Nacional, S. A.
Buenos Aires, 18 I N F O N A L B a r c e l o n a

LES ULTIMES NOVETATS EN CINEMA AMATEUR

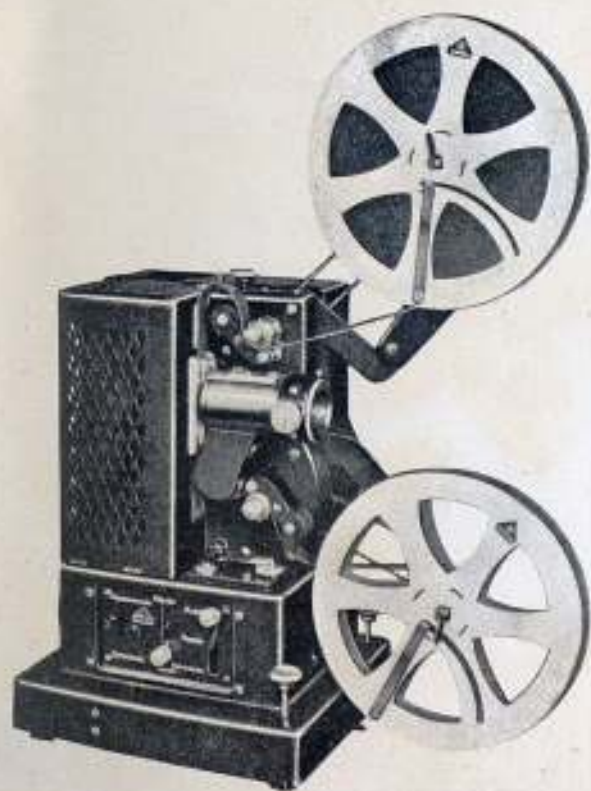

La càmera
VICTOR
amb objectius
LEITZ
L'ideal del
bon cineista

AGENT DE VENDA EXCLUSIU
DE LES CAMERES I PROJECTORS
VICTOR I SIEMENS
J. SABAT
FONTANELLA, 18 • BARCELONA

La càmera **SIEMENS**
de 16^{mm}. La més petita i la
de més avantatges. Càrrega
automàtica del film. Veloci-
tats i diaframes regulables

Projector
SIEMENS
Standard 16^{mm}
De quali-
tats com un
professional.
Màxima po-
tència de llum.
Arrossegament
sense grapes

CAMERES I PROJECTORS
PATHE-BABY
NOUS PROJECTORS
BOLEX

Model D, de 400 watts
per a 9 1/2 i 16^{mm}

Gran model G, de 500
watts per a 9 1/2 i 16^{mm}

Gran assortiment d'accessoris
Pantalles, Bobinadores, Prem-
ses, Trípodes i Fotòmetres.
LABORATORIS PER A REVELAR
I POSITIVAR PEL·LICULES
I CONFECCIO DE RETOLS

ISUAR CINEMA

és la joguina ideal dels infants i dels majors d'edat. Projectió clara i perfecta. Presentació luxosa, construcció sòlida i fàcil funcionament. ISUAR CINEMA es fa indispensable arreu on hi hagi un infant. Distreu, alegra i ensenya. És perfecte i econòmic. Moviments idèntics al film. Pel·lícules en colors i dibuixades per eminents artistes.

TITOLS DE FILMS EN VENDA

(Aventures de D. Casto) Minuts comptats; (Aventures de D. Casto) Visita de compliment; «Panchito» va a l'Àfrica; «Panchito» a l'Àfrica; «Panchito» va a la lluna, (emoció); «Panchito» visita el Déu Neptú (Aventura al fons del mar); El negre Carbonilla en la seva tribu (Aventura al país dels negres); «El chasco del niño Tormento» (Rialles contínues); Chiquilín, Bob i el carnisser, (Còmiques escenes d'un gos ensenyat); Oblit d'un atracat, (Divertides escenes d'un atracat sense memòria); El castell encantat, (Meravellós film basat en el conte del mateix títol).

Preu dels films: 2,25 pts.

MANUFACTURES BEBÉS ISUAR, S. A.
CARREÇA, 14 • TELÈFON 71247 • BARCELONA

ISUAR CINEMA

PREU UNIC: **25 PESSETES**